

Formanden: Dermed maae vi standse med denne Sag for idag, og fortsætte den, som jeg antager, i næste Møde.

Af Finantsministeren er jeg underrettet om, at han agter at forelægge Thinget et Udkast til Lov angaaende Fornyelse af Loven af 29de Marts 1850 betræffende Begunstigelser for den directe Handel paa fremmede Verdensdele.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 12:

- 1) Finantsministeren forelægger Udkast til Lov om Fornyelse af Loven af 29de Marts 1850 betræffende Begunstigelser for den directe Handel paa fremmede Verdensdele.
- 2) Forespørgsel til Ministeriet af den 1ste Landsþingsmand for anden Kreds (Norrif), og
- 3) Fortsættelse af 2den Behandling af Udkast til Lov om Postvæsenets Lønning.

Mødet hævet Kl. 4³/₄.

33te Møde.

Dnsdagen den 26de November.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at annelde, at den 2den Landsþingsmand for 3die Kreds (Johansen) har været fraværende i 3de Møder.

Fra Finantsministeriet er mig tilstillet Exemplarer af 2de i det andet Thing forelagte Lovudkast, nemlig Udkast til Lov om en Indkomstskat og Udkast til Lov om Rentegarantie for den til Fuldbendelse af den sjællandske Jernbane fornødne Anlæggelsescapital. Disse Exemplarer ere sendte til Dmdeling i Thinget til dettes Efterretning. Dmdelingen har fundet Sted.

Vi gaae over til Dagsordenen, hvorefter Finantsministeren først vil forelægge Udkast til Lov angaaende Fornyelse af Lov af 21de Marts 1850, betræffende

Handel paa fremmede Verdensdele.*) Den høitærede Minister har Ordet.

Finantsministeren: Siden Aaret 1842 har der bestaaet en vis Begunstigelse for den directe oversøiske Handel paa fremmede Steder, — en Begunstigelse, som i Aaret 1844 blev undergivet nogle Modificationer, deels i Henseende til lempeligere Betingelser for Udgaaende, og deels i Henseende til Udvidelsen af Begunstigelsen, som hidtil kun havde angaaet Remission i Indsørselstolden, til ogsaa at omfatte Remission i Lastpengene for Indgaaende. Disse Begunstigelser ere fornemmelig af Bigtighed for Kjøbenhavn og for Flensborg, og der er ogsaa fra disse tvende Handelsstæder steds yttret Dnsse om, at Begunstigelserne maatte vedblive. Den Tid, for hvilken dette Forhold ved Plac. af 1844 senest i Realiteten blev ordnet, udløb med Aaret 1849, og det blev derfor først ved en pøvisorisk Lov og senere ved en endelig Lov af 29de Marts 1850 bestemt, hvorvidt disse Begunstigelser skulde vedblive eller ikke. Da Udkastet til Loven af 29. Marts 1850 blev forelagt den første ordentlige Rigsdag, som Sagen imidlertid i Realiteten saagodt som ikke til Forhandling, fordi de fornemmelig politiske Grunde, som af Regjeringen vare anførte for Foranstaltningens Bibeholdelse, uden at Sagen blev videre drøftet i Realiteten, bleve ansete for afgjørende. Det var navnlig Hensynet til, at den slesvigiske Folkerepresentation ikke kunde faae Leilighed til at yttre sig om Sagen paa dens daværende Standpunkt, som fandtes afgjørende for dette Resultat. Loven af 29de Marts 1850 forlænger imidlertid kun Tiden for denne Foranstaltning til Fordeel for den directe oversøiske Handel til Udgangen af indværende Kalenderaar, og, hvis der ikke ad Lovgivningens Vej gives nogen Bestemmelse om Begunstigelsens Vedbliven, saa vil den af sig selv ophøre med den 31te Decem-ber d. A. Det vil af de Bilag, som ere hedsføiede nærværende Lovforslag, sees, at man fremdeles saavel fra Kjøbenhavns som Flensborgs Handelsstands Side lægger særdeles Vægt paa disse Begunstigelser Vedbliven, og at der i alt Fald, hvis de skulde ophæves, let

*) Udkastet findes i Anhang under Nr. LVI.